

Eller indføre ændringer i skatteloftsbestemmelserne.

Eller mildnelser i de vurderingsregler, der fastlægges, med hvilket beløb anpart (aktier) skal optages i skatteformueopgørelsen.

Eller indrømme henstand med formueskattens betaling.

Eller – og det er nærværende lovforslags løsning – blot fastslå, at anpartshaveren (aktionæren) ikke er skattepligtig af de beløb, som han jo aldrig selv får nogen fornøjelse af, fordi de – ofte i én bogholderigang – blot debiteres selskabets konto, krediteres ham og derefter straks igen debiteres ham for at blive krediteret skattevæsenet.

Det er i virkeligheden barokt, at han skal betale måske 200 pct. i ekstraskat i den anledning (er formueskatten f.eks. 100.000 kr., skal han have 300.000 kr. udbetalt, fordi de 200.000 kr. af de 300.000 kr. går til indkomstskat).

Forslaget vil ikke give beregningsvanskeligheder. Udgør anparterne for eksempel to tredjedele af hans skattepligtige formue og hans samlede formueskat 150.000 kr., er det maksimalt 100.000 kr., som selskabet kan bidrage med til skattebetalingen. Eventuelle overskydende beløb beskattes efter hidtidige regler.

Lovforslaget indlader sig ikke på at sætte nogen grænse for, hvor stor aktieposten skal være, for at ordningen kan benyttes. Enhver grænsedragning vil her føre til vilkårligheder. Derfor bliver det det praktiske liv, som kommer til at sætte grænsen. Beslutter et selskab sig til at betale den pågældende formueskat for en aktionær med en minimal aktiepost, gælder nyordningen altså.

Forslagsstillerne mener, at det ikke skal gøre nogen forskel, hvis selskabet senere refunderer anpartshaveren (aktionæren) formueskattebeløbet. Og det er ikke fundet hensigtsmæssigt med nogen tidsgrænse. Hvis derfor for eksempel refusion af formueskattebeløbet for 1983–86 sker i 1987, vil ordningen gælde, men kun for selve de pågælden-

de formueskattebeløb og altså ikke for eventuelle rentetillæg, der sprænger maksimumsgrænsen for skattefri refusion.

En konsekvens af den udformning, lovforslaget herefter har fået, bliver altså, at et børsnoteret selskab, som normalt udbetaler 20 pct. i dividende, fra 1985 måske vil skattefænkede derhen, at man omdøber beløbet til »refunderet formueskat for perioden efter 1982«. Derefter skal det ved ligningen af den enkelte aktionær afgøres, hvor stor andel af beløbet der kan passere skattefrit, fordi han ikke hidtil har fået refunderet den af ham udrede formueskat for årene fra og med 1983. De folketingsmedlemmer, der ikke kan lide den konsekvens, har snesevis af forskellige muligheder for gennem ændringsforslag at søge flertal til at indsnævre nærværende lovforslags udstrækningsområde. De stærkeste grunde for forslaget findes jo i hovedanpartshavertilfældet. Forslagsstillerne har imidlertid alt taget i betragtning fundet, at den bedste afgrænsning af forslagens virkeområde er den enkle lovtekst, som med forslagens fremsættelse overgives folkettinget til eventuel viderebearbejdning.

Når nærværende lovforslag er vedtaget (ændret eller uændret), vil det være hensigtsmæssigt at foretage nogle mindre ændringer i anparts- og aktieselskabslovene vedrørende følgende spørgsmål:

1) Kan en minoritetsaktionær forlange compensation, hvis selskabet betaler formueskat for nogle aktionærer? og

2) Hvordan skal selskabets formueskattebetaling posteres?

Som bilag optrykkes:

- Bilag 1: Citater fra side 25–26 i Thorkil Kristensen-udvalgets betænkning nr. 949 af 20. april 1982.
- Bilag 2: Citat fra Skattepolitisk Oversigt 1982 side 179–182.